

DECIZIA nr. 438/2015
privind soluționarea contestației formulate de
doamna .X.,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. 33746/27.04.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală - Biroul Vamal de frontieră Otopeni Călători cu adresa nr. .x./24.04.2015, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 33746/27.04.2015, cu privire la contestația formulată de doamna .X., cetățean cu dublă cetățenie, română și americană, legitimată cu pașaport nr. .x. eliberat de Statele Unite ale Americii, CNP ..., cu drept de reședință în București, str. X, nr. x, Sector x, București.

Obiectul contestației, înregistrată la Biroul Vamal Otopeni Călători sub nr. .x./17.04.2015, completată cu adresa înregistrată la organul vamal sub nr. .x./15.05.2015, îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .x./26.03.2015, emisă în baza procesului verbal de control nr. .x./26.03.2015, comunicate prin semnătura de primire în data de 16.04.2015, prin care organele vamale au stabilit în sarcina contribuabilei obligații de plată în sumă totală de .x. reprezentând:

- .x. lei - taxe vamale;
- .x. lei - accize;
- .x. lei - taxa pe valoarea adăugată;
- .x. lei - dobânzi aferente drepturilor vamale.

Având în vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.R.F.P.B. este investită să soluționeze contestația formulată de doamna .X..

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat următoarele:

I. Prin contestația formulată, contribuabila solicită anularea deciziei pentru regularizarea situației nr. .x./26.03.2015 prin care au fost stabilite obligații vamale în sumă totală de .x., având în vedere că la momentul expirării importului temporar cu JR nr. .x./19.03.2014 și a prelungirii acestuia cu JR nr. .x./17.06.2014 nici contribuabila, nici soțul contribuabilei (în calitate de împuternicit), erau în străinătate, datorită unui contract de muncă în derulare, fapt ce nu a permis prezența în România.

În susținerea acestui fapt, anexează la contestație copia pașapoartelor cu datele de intrare/ieșire din țară pentru perioada respectivă, invocând buna credință în rezolvarea situației existentă.

De asemenea menționează că barca .x., model X, identificată cu nr. .X. este deja înmatriculată în SUA, justificat prin documentul „Ownership Title nr. .x.”, a beneficiat doar 9 luni din totalul de 18 luni, permis de legislația în vigoare.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .x./26.03.2015, emisă în baza procesului verbal de control nr. .x./26.03.2015, organele vamale au stabilit în sarcina contestatarii drepturi vamale în sumă totală de .x. reprezentând drepturi vamale, ca urmare a încheierii din oficiu a operațiunii de admitere temporară, operațiune care a avut ca termen limită pentru închiderea regimului suspensiv până în data de **30.01.2015**.

Ca temei legal organele vamale au invocat prevederile art. 89 pct. 2 și art. 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal

Comunitar, precum și art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1 Cu privire la drepturi vamale de import în sumă de .x. lei, cauza supusă soluționării este dacă organul vamal a procedat corect la închiderea din oficiu a operațiunii de admitere temporară în condițiile în care contestatara nu a respectat termenul de încheiere a regimului vamal suspensiv, respectiv 30.01.2015.

În fapt, la data de 19.03.2014 s-a depus la Biroul Vamal Otopeni Călători de către doamna .X. cererea de admitere temporară nr. .x./19.03.2014, pentru o barcă .x., model X, identificată cu nr. .X. și înmatriculată în SUA cu nr. .x., cu exonerare totală de drepturi de import, în valoare de .x. lei, încadrare tarifară ...

Regimul vamal solicitat de contribuabila și acordat de vamă: admitere temporară (rubrica 1 din declarația vamală în detaliu regim – T1 – tranzit comunitar extern pentru bunurile de origine terță) termenul de încheiere a operațiunii suspensive aprobat de autoritatea vamală fiind 26.06.2014, termenul fiind până la data de **31.01.2015**, prin adresa nr. .x./17.06.2014 beneficiind de 9 luni de admitere temporară.

Având în vedere că operațiunea nu a fost încheiată în termen și că nici o altă cerere de prelungire a termenului nu a fost înaintată la organele vamale, s-a procedat la închiderea din oficiu a operațiunii, luându-se baza de calcul contravaloarea totală a bărcii precum și a trailer-ului de .x. \$, rezultată din factura F.N. din 14.11.2013 și s-a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .x./26.03.2015.

Prin contestația formulată, contribuabila susține că motivul neînchiderii operațiunii suspensive a fost lipsa prezenței în România datorită unui contract de muncă în derulare în străinătate, susținând că barca .x., identificată cu nr. .X. este deja înmatriculată în SUA.

În drept, referitor la încheierea regimului vamal suspensiv și nașterea datoriei vamale art. 4 alin. (16), art. 87, art. 89, art. 144, art. 204 și art. 217 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, precizează:

„Articolul 4

În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[...]

(16) „Regim vamal” reprezintă:

[...]

(f) admiterea temporară; [...]

„Articolul 87

1. Condițiile în care este utilizat regimul în cauză sunt menționate în autorizație.

2. Titularul autorizației este obligat să înștiințeze autoritățile vamale asupra tuturor factorilor care se ivesc după acordarea autorizației care pot influența menținerea sau conținutul acesteia.”

„Articolul 89

1. Un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o altă destinație vamală admisă fie mărfurilor plasate în acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate plasate sub acest regim.

2. Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute.”

„Articolul 144

1. Atunci când se naște o datorie vamală pentru mărfuri de import, valoarea unei astfel de datorii se stabilește pe baza elementelor de taxare corespunzătoare pentru mărfurile respective în momentul aprobării declarației de plasare a mărfurilor sub regimul de admitere temporară. Cu toate acestea, atunci când dispozițiile art. 141 prevăd astfel, valoarea datoriei se determină pe baza elementelor de taxare adecvate pentru mărfurile în cauză în momentul menționat la art. 214.”

„Articolul 204

1. O datorie vamală la import ia naștere prin:

(a) Neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau

(b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor, în alte cazuri decât cele menționate la art. 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.

2. Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.

3. Debitorul vamal este persoana căreia i se solicită, în funcție de împrejurări, fie executarea obligațiilor apărute, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, în urma depozitării lor temporare sau a utilizării regimului vamal sub care au fost plasate, fie respectarea condițiilor care reglementează plasarea mărfurilor sub acel regim.

„Articolul 217

1. Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare „valoarea drepturilor”, se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă). [...]”

Din interpretarea textelor de lege mai sus invocate și a documentelor aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

- pentru regimul vamal suspensiv (admiterea temporară), organul vamal fixează un termen înlăuntrul căruia titularul acestuia are obligația informării organului vamal cu privire la toate elementele ce influențează regimul vamal suspensiv. Astfel, la expirarea termenului acordat, titularul are obligația să încheie regimul vamal suspensiv;

- în situația expirării termenului acordat și a neînchiderii regimului vamal suspensiv, ia naștere datoria vamală stabilită în funcție de elementele de taxare existente la momentul deschiderii regimului.

- titulara operațiunii nu a depus nicio solicitare a unei noi destinații vamale pentru bunurile ce fac obiectul declarației vamale menționate mai sus, pentru încheierea regimului suspensiv economic până la data 30.01.2015, și nici până la data emiterii actului atacat deși conform prevederilor legale mai sus citate, era obligată să înștiințeze autoritățile vamale asupra modificărilor ivite după acordarea regimului respectiv, iar autoritățile vamale sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația bunurilor pentru care nu s-a încheiat regimul vamal în condițiile prevăzute.

Față de cele mai sus prezentate se reține că doamna .X. avea obligația ca în termenul stabilit de autoritățile vamale respectiv până la data de **30.01.2015**, să reexporte ambarcațiunea precum și a trailer-ului introdus în țară sau să îi dea o nouă destinație vamală și să încheie operațiunea vamală suspensivă deschisă cu declarația vamală nr. ... Totodată, titulara regimului vamal suspensiv, era obligată să înștiințeze autoritățile vamale asupra modificărilor ivite după acordarea regimului respectiv, iar autoritățile vamale sunt obligate să ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația bunurilor pentru care nu s-a încheiat regimul vamal în condițiile prevăzute.

Organul vamal a constatat că titulara operațiunii nu a depus niciun document pentru încheierea regimului suspensiv economic așa cum prevede art. 87 și art. 89 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992, cu toate că prin cererea înregistrată sub nr. .x./17.06.2014 chiar contribuabila a solicitat prelungirea admiterii temporare a bunurilor importate până la data de 30.01.2015.

De altfel chiar doamna .X. recunoaște în cuprinsul contestației că avea cunoștință de obligația închiderii regimului vamal de admitere temporară.

În concluzie, neîncheierea operațiunii de admitere temporară de titulara operațiunii în termenul aprobat, având în vedere prevederile susmenționate, operațiunea în cauză se consideră că import în România, astfel datoria vamală devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită să o solicite de la plătitorii acesteia.

Având în vedere că doamna .X. era obligată să încheie regimul suspensiv până la data de 30.01.2015, precum și faptul că aceasta nu probează îndeplinirea cerințelor prevăzute de actele normative incidente în materie, în mod legal organele vamale au stabilit datoria vamală pe baza elementelor de taxare în vigoare în momentul aprobării declarației admitere temporară, fapt pentru care contestația urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru datoria vamală în sumă de .x. lei reprezentând taxe vamale, accize și taxa pe valoarea adăugată.

3.2. Cu privire la dobânzile aferente drepturilor vamale de import în sumă de .x. lei stabilite prin decizia contestată, cauza supusă soluționării este dacă contribuabila datorează aceste accesorii în condițiile în care în sarcina sa au fost reținute ca datorate drepturi vamale, iar accesoriile se calculează de la data scadenței până la data plății.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .x./26.03.2015 Biroul Vamal Otopeni Călători a stabilit în sarcina contribuabilei .X. obligații vamale principale (taxe vamale, accize și TVA) în cuantum de .x. lei asupra cărora s-au calculat accesorii aferente în sumă de .x. lei, calculate pentru perioada 31.01.2015-26.03.2015.

În drept, aplicabile acestei spețe sunt dispozițiile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

„Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Având în vedere prevederile art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

se reține că datoria vamală a luat naștere la data închiderii regimului vamal de admitere temporară, respectiv la data punerii în liberă circulație a bunurilor.

Prin urmare, având în vedere faptul că datoria vamală s-a născut la data închiderii regimului vamal de admitere temporară, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia că data de la care curg aceste accesorii este data nașterii datoriei vamale.

În consecință, față de prevederile legale mai sus menționate și având în vedere că stabilirea dobânzilor de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul și în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar în sarcina contestatarei au fost reținute ca fiind datorate obligații vamale principale în sumă de .x. lei, neachitate la termenul scadent, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația și pentru suma de .x. lei reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 4 alin. (16), art. 87, art. 89, art. 144, art. 201, art. 204 și art. 217 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de doamna **.X.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .x./26.03.2015, emisă de Biroul Vamal de frontieră Otopeni Călători, reprezentând drepturi vamale și accesorii aferente în sumă totală de .x.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.